

τού Μονοσόλανον με τὴν Δούκισσαν τῶν Σαλλωνών — ὁ Λεβεντάνος τῆς Χαλκίδος με τὸν Κολυμβητὴν τοῦ Καρσούν — τὸ Νηστεύθες μὲ τὴν Αἴραν τοῦ Πηλίου, Πρόγκιπα τῆς Ἐπιτάλφου καὶ Κόρην τοῦ Αΐθέρος — ὁ Μελαγγολίκος Ἐποκήτης μὲ τὸν Μαραμένον Μενέρην, Μηράλην Ἐλλάδα καὶ Ἀρδος τῶν Λειμώνων — τὸ Πεπρωμένον μὲ τὸ Όχον, Ἀμάραντον, Μαραμένον Μενέρην καὶ Περούνην Ἐλλίδα — ἡ Ἀλινούς μὲ τὸ Αρχιζεύποντον Παρθεναγωγεῖον, Αριάδνην καὶ Γόρδον — ὁ Μπάτης τοῦ Σαρωνικοῦ μὲ τὴν Καλήν Φλῆν, Φεδ-Διάβολον καὶ Ἀρσακείαδα Αρίστης — ἡ Συριανὴ Ἀκτὴ μὲ τὸν Μέγαν Κενοτατίον καὶ Λάσος Φουνίκων — τὸ Φίλημα τοῦ Κύματος μὲ τὴν Αγρήν Ψυχήν, Ονειροπόλον Ψυχήν καὶ Τσελήη Ψυχήν — Εἰσήρη ἡ Ἀθηνά μὲ τὸ Μή με Λημόνει, Σημαλαν τοῦ Φωτὸς καὶ Ταπεινὸν Γασεμί — ἡ Βαρινὴ Ἐσπέρα μὲ τὸν Νοσταλγοῦσαν Ἐλλήριδα, Ἐξόριον Ἐλλήρα καὶ Ἐλληνοπόλαν.

ΤΟΜΟΙ

“THE ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ”

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἔξις: 4.5.6.7.11.13. 16. 17.18. 19. 20.21.22.23) πρὸς φρ. 1 ἑκατοσ, καὶ ταχυδρομικὸς φρ. 1.10.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἔξις: 1. 3. 8. 9. 12.13. 14.24) πρὸς φρ. 2.50 ἑκατοσ.

ΤΟΜΟΣ 1 (οἱ 10οις πλησιάδων νὰ ἔκαντληθῇ φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τὸν 1894)

ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἑπτὼν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ω ἑκατοσ τιμᾶται Ἀδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς **3.50**. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς: **6.50**.

ΤΟΜΟΙ 6: τῶν ἑπτὼν 1899, 1900, 1901, 1902 1903 καὶ 1904 ων ἑκατοσ τιμᾶται Ἀδετος 7 φρ. Χρυσόδ. φρ. **10**.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόνεις δεκταὶ μέχρι τῆς 5 ἀγύρουστον. Οχάστης τῶν λόνων, ἐπὶ τὸν ὄποιον δίον γέραφως τὰς λόνεις τον οἱ δικαιωμόνειν, πολεῖται ἐν τῷ Παρθενίῳ μαζὶ τοῖς φιλάρητοις. Πεντάκι, μοῦ ἔγραψεν ὅτι τὸ μετέρραφεν ἀπὸ ζένον περιδικόν· βλέπεις λοιπὸν ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐδημοσιεύθῃ καὶ ἀλλοῦ, χωρὶς νὰ τὸ εἰδεῖς! Βίκτωρα Οὐγγάρου (καὶ δὲν τους ἀφίνεις! [Ε] διὰ τὴν καλογραμμήν ἐπιστολήν) Ἀργην τοῦ Ἀποτελέμαρτα ἀργοῦν, διότι κρείται καρός μοῦ ἔφεσαν 15 θυέρατα διὰ νὰ διαβάσω μόνον τὰ διηγήματα· βάλε λοιπὸν μὲ τὸ νοῦ σου τὶ ἐργασταὶ ἔχει καθε διαγωνισμός! Ποσειδόνα τῆς Μήρου (ποὺλον ἐλυπήθηκα ποὺ ἔχασε τὴν προθεσμίαν τοῦ Διαγα τῶν Ἀσκήσεων ἀλλ’ αὐτὸν δὲς σε διδάξῃ ὅτι δὲν πρέπει ποὺτε νάναβδληρος μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχεις καρόν...) Μία Δόργουν ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ὀραιοτάτην ἐπιστολήν· εἰς τὴν ἐρώτησιν σου ἀπαντῶ: καγένα ἔκδος σου ὡτε, βλέπεις, τὸ στάδιον τοῦ ξεσπάθων εἰνε εὐρύ...) Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος (δεκταὶ) Ρέαν Σιλβίαν ([ΕΕ] καίρω ποὺλο διὰ τὴν ἀπόφασιν σου· εἰς τὴν ἐρώτησιν σου δυτυγάδος δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νάντυντοσ) Προμηθέα Δεσμότην (Θλαστα εὐχαριστῶ) Ἐλάτην Εδουντανας (φιλορέ μου την Εδεργετήν Βροχούλαν) Σερενάταν τοι Σούμπερ (ἔχει καλῶς) Ομιλώδη Ψυχήν (πρέπει νὰ ὑπογράψῃς τὰ τετράδια μὲ τὸ Φευδώνικον μὲ τὸ ὄποιον σου ἔγινεν ὅ προτασίς διαρρετικὰ ὁ λαμβάνων θα νοιήῃ ὅτι τοῦ στέλλεται κατὰ λάδος έκοντα τὸν τετράδιον). Ἀνδρεῖον Ἀνδρού (συμπειράλα τὰς Ἀσκήσεις σου εἰς τὸν Διαγωνισμὸν καὶ κάποια θα σου δημοσιεύθῃ) Εὐτυχεῖς Μέλλον (θα τὸ δημοσιεύσω εἰς τὸ προσεχές) Φως τῆς Νονικοῦς (ἡ ἐπιστολὴ μ’ εὐχαριστησε ποὺλο διὰ τὸ ἄλλο, ἐλπίκω διὰ δὲν θὰ

340. Αεξηγρίφος.
Τ’ εἰν’ αὐτό; ρωτᾷ ἡ Φωφά.
Λύνος! φωνάξει ὁ Τάκης.
Τρέχω, τρέχω, νὰ κρυψω...
Θαύμα! Βγείνε! Ἀργονάτης
Καὶ πρὸς τὶ νὰ φορθῶ;

• Εστάλη ὑπὸ τῆς Νευκαστ.

341. Στοιχειώδηρφος.

Είμαι ποιητὴς ἀρχαῖος.

‘Αν τὸ πέμπτον ὄμρος γράμμα

Καὶ τὸ ἔκτον ἀφορίσθες,

‘Στῶν ἐλληνικῶν ὄρεων

Τὴν σειράνθ θὰ με προσθέσῃς.

• Εστάλη ὑπὸ του Διμήνου τῆς Χίου.

342. Ἀναγραμματιστρός.

‘Ος ἥρωας μὲ κεύτεις

‘Αλλά, μὴ ἀπορήσῃς,

Θὰ γίνω... ὁ πατήρ μου

‘Αν μάναγραμματίσῃς.

• Εστάλη ὑπὸ του Επιπούντου του Βιζαντίου.

343. Αἰνεγμα.

Τοῦ μισοῦ μου τὸ μισό

Είνε τὸ μ.-σ. μου τάλλο-

‘Ος τὰ τρία πρὶν νὰ πη-

Θὰ μὲ βρῆς, δὲν ἀμπειδάλω.

• Εστάλη ὑπὸ του Τζάμου την Αναπατούντου.

344. Δικτυωτόν.

1.— Πέρσης βασιλεύς.

• Έκ του τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων • Ανέστη Κωνσταντινόπολις 1905.

- 2.— Πόλις τῆς Ἰταλίας.
3.— Νηρῆς.
4.— Γεωργικὸν ἐργαλεῖον.
• Εστάλη ὑπὸ τῆς Σαρδηνίας Φοίβης.
345-346. Ἀστεῖα παροδία.

1.— Ὁ Ασωπὸς ἡτο πόσιοις.

2.— Ἡ Κοῖς καὶ τσουσάλι κοινῶς καλεῖται.

• Εστάλη ὑπὸ τῆς Πτολεμαϊκῆς Καλύβης.

347. Πατέρινον.

ε-σμα - μι - νον - γ - ρος - π - των - φα - ινα-ε-ια

Διαμιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, παρεγγι-

θεμένης εἰς τὸ μέσον ἑκάστου τῶν ἄνω ζευγῶν,

(τῶν δύοιων ή τάξις δὲν θὰ λαληθῇ,) νὰ σχημα-

τισθοῦν 6 λέξεις.

• Εστάλη ὑπὸ τῆς Συριακῆς τοῦ φοίβου.

348. Ποικίλη Ἀκροστιχίλη.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητου-

μένων λέξιων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ

τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεῖται, ἀποτελούν

ἀρχαῖον ῥήτορα:

1. Θηρίον 2. Στρατηγὸς ἀρχαῖος. 3. Φυτὸν

4. Υπότιτλη Αρχαῖον.

5. Σημαίαν τοῦ Φωτὸς (περαστικά).

Κυρίαρχον τῆς Θαλάσσης (δὲν πειράζει) “Ε-

παῖον τῆς Ἀγγίας (ἐλάβον) Μαραμένον

Κείνον κτλ. κτλ.

Εἰς δεκας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 18

Ιουνίου, θαπαντήων εἰς τὸ προσεχές.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.</

μέ τὸν πανδοχέα, ἐπῆγε καὶ τὸν συγήτησεν εἰς τὴν μεγάλην χαμηλὴν αἴθουσαν, ὃπου εἶχαν ἀκούσθη αἱ πρῶται ἔκμυστηρεύσεις τῶν.

— Λοιπόν, μαστρο-Χάνσπαχ, τὸν ἡρώητησε, τί κάρηγε δὲ κ. Μορσένξ;

— Κοιμάται βαθύτατα, εἰς τὸ δωμάτιόν του, λόρδε μου.

— Πᾶς; δὲν ἔφυγεν ἀκόμη;

— Οὔτε διαταγὴν κάνει ἀδωκεῖ διὰ τὴν ἀναχώρησήν του. . .

— Περίεργον! . . . "Α! ἐλησμόνησα. . . Αὐτοὶ οἱ νέοι ποὺ ἔζητοῦσαν νά τον ἴδουν;

— Τοὺς ἁδέχθηκε, λόρδε μου· φαίνεται μάλιστα διὰ τοὺς ἔκαμε πολὺ κακὴν ὑποδοχήν· διότι ἐπλήρωσαν τὸν λογαριασμὸν τῶν χθες τὸ βράδυ, καὶ σὴ μερα τὸ πρῶτον ἐσηκώθηκαν καὶ ἔφυγαν τὰ ἔκμερώματα. . .

— Μπᾶ! . . . ἔφυγαν αὐτοὶ λοιπόν. . . Μά, γιατί οχι; . . . Μαστρο-Χάνσπαχ, ὅδηγησέ με, σὲ παρακαλῶ, εἰς τοὺς στούλους σου.

"Ο πανδοχεὺς ὑπέκουσεν ἀμέσως· ἀλλὰ διὰ τὴν ἔσπρωξε τὸ βαρὺ θυρόφυλλον τοῦ σταύλου, ἐτιγάχθη ἔως ἐπάγω· ἐνώπιον του τὸ ἄλογο τὸ κατατόμενον ἀπὸ τὴν Τάρθην, τὸ ἄλογάκι, τὸ ὄποιον εἶχε δηνείσῃ ὁ Πλανσέτος, καὶ ἡ ἥμιονος τοῦ Πέτρου, ἀνεκάτευαν μὲ τές μύτες των τὸ παχνί· ἀπ' ἔνατίας, τὰ τρία καλλίτερα ἄλογα τοῦ κ. Μορσένξ εἶχαν ἔκαψανισθη.

— "Α! τοὺς ἀχρείους! ἔφωναξε μὲ θυρὸν ὁ πανδοχεὺς ἔκλιψεν τὰ ἄλογα τοῦ Γάλλου εὐπατρίδου!

— Εἰσθε ἡλίθιος, Χάνσπαχ, ἀνέκρηξεν ὁ λόρδος, μακιώδης ἀν επήρων τὰ ἄλογα, τὰ επήρων κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Μορσένξ. Καὶ, ἀν τοὺς ἀδωκεῖς τόσον καλὰ ζῷα, σημαίνει διὰ τοὺς ἐπεφόρτισε μὲ τὴν ἀποστολὴν του. Ἐμπρός, ἐλάτε γρήγορα νά μου πήτε τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν τῶν τριῶν κατεργάρεων, καὶ τὰ ἄλλα εἰνὲ δικῆ μου δουλειά.

— Ο ἔνοδοχος, σπεύδων νά ἐπαγορθώσῃ τὸ σφάλμα του, ἀδωκεῖς εἰς τὸν λόρδον, ὃσον ἡμπόρευσεν ὀκριθετέρας πληροφορίας. Δὲν ἐλησμόνησε, γά του περιγράψῃ τὴν ἔξαιρετικὴν ὁρεῖν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν ὄποιαν σκληρῶς εἶχε δοκιμασθῆ ἡ τροφατοβήκη του. Δυστυχῶς ἐπειδὴ δὲν εἶχε παρευρεθῆ εἰς τὰς ἔλλας ἀγδραγαθίας τοῦ δευτεροτόκου τῶν. Ἐστιράκ, δὲν ἡτο εἰς θέσιν νά πληροφορήσῃ τὸν "Ἀγγλον" διὰ ἔνεινος ὁ Γαργαντούας ὁ Πέτρος, ἡτο συγχρόνως καὶ δεύτερος Ἡράκλης.

— Πάμε! ἐφιθύρισεν ὁ ἄγνωστος· τίποτε δὲν ἔχαθη ἀκόμη! "Ἄσ προσπαθήσωμεν νά τους προφέτωμεν ὃσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερο!

("Επεται συνέχεια") ΚΙΜΩΝ ΑΔΚΙΔΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ E. Δὲ "Αρρ."]

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΗΓΗ

Ἀγαπητοὶ μου,

Καλος ἐκεῖνος φίλος τοῦ κ. Δημάρχου ὃ ποῖος ἔστει λενῶς δῶρον ἀπὸ τῆς Ἀγγίαν, ὃν τοῦ Αγγίαν, ὃν τοῦ διατηρεῖται τὸν παπαγάλον.

γρήν τι διὰ τοῦ ὄποιον θὰ καταβρέχωνται οἱ δρόμοι καὶ θὰ λείπῃ ἡ σκόνη, — ἀν τὸ ύγρόν του ἀποδειχθῇ πράγματα τόσον θαυματουργόν, πρέπει γανακηροῦ ὃν ὁ μεγαλήτερος εὐεργέτης τῆς πόλεως. Καὶ δημάρχος, — τί ἀχριστία! — δὲν ἔφρονται γὰ μάθω ἀκόμη οὔτε τὸ ὄνομά του... Εἰξένω μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ὑγροῦ, τὸ ὄποιον ἔθαπτίσθη — πῶς γομίζετε; — ἀκοίστια!

Παράδοξον βέβαια ὅνυμα καὶ ἀτυχές, ὑπενθυμίζον... ἀλιγία για ξυρόφια ἀλλὰ τὸ ὅνυμα, καθὼς ἔσερεται, δὲν τιμᾷ τὸν ἄνθρωπον ἢ τὸ πράγμα, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος ἢ τὸ πράγμα γὰ εἶνε καὶ ὁ ὄποιον μὲ τοιαύτην πληγήν!

Τὸ καλοκαΐρι, οἱ κονιορτοστρόβιλοι· τὸν γειμδάχτα τέλματα τῆς λάσπης. Τί βασανιστήριον, τυραννία! Καὶ τί καταστροφὴ τῶν πραγμάτων, τὰ ὄποια πρέπει κακεῖς γὰ τρίηρη, γὰ ξελαστώνη καὶ γὰ ξεσκονίζῃ δεκάκις τῆς ήμέρας! Καὶ τὶ κίνδυνος διὰ τὴν ύγειάν του δυστυχοῦς ἀνθρώπου, ὃ ὄποιος εἶνε ὑποχρεωμένος γάντανε τὸν κονιορτοπληθῆ αὐτὸν ἀέρα καὶ γὰ γεμίζῃ τοὺς πυεύμονάς του μὲ σκόνην!

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, καμμία ἀπὸ τὰς περιφήμους πληγὰς τῆς Αἰγύπτου, δὲν εἰμπορεῖ γὰ συγχριθῇ μὲ τὴν πληγὴν τῶν "Αθηνῶν"!

Καὶ δημάρχος ζῶμεν! "Ολα τὰ κακά, καὶ τὰ φοβεράτατα, τὰ συγειώζεται κακεῖς μὲ τὸν τυμῆμα τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ, ἀφοῦ προγομένως ἡλευθερώθη ἀπὸ τὴν σκόνην ἡ ὄποια τὸ ἔκαλυπτε. Τὸ τυμῆμα αὐτὸν τῆς ὁδοῦ ἐμαύρισε, ἡλλαξεν ὄψιν, ἀλλὰ γένει σκόνη δεν ἔσχηματίσθη ἔκει. Τυπάρχουν λοιπὸν βάσιμοι ἐλπίδες διὰ ἡ ἀκοίστια ἔκπληροι τὸν προορισμὸν της, καὶ διὰ ὃν τὰ καταβρέχωνται δι' αὐτῆς οἱ κυριώτεροι δρόμοι· τῶν "Αθηνῶν", ἡ πληγὴ τῆς σκόνης θὰ ἐκλεψῃ ἡ τουλάχιστον θὰ μετριασθῇ. Οπωςδήποτε, πρέπει να παρέλθουν ἀκέμη δλίγαι ήμέραι καὶ γάνη καὶ τὸ δευτεροτόκον δοκιμαστεῖ καν καταβρέχημα, διὰ γὰ βεβαιωθῶν. Ὑπομογή!

Πολλὰ ἔσοφίσθησαν ἔως τώρα κατὰ τῆς πληγῆς, ἀλλὰ κανὲν δὲν ἀπειδείχθη ἵστρικὸν σωτήριον. Φαίνεται διὰ ἡ ἀθηναϊκὴ σκόνη εἶνε ἀπὸ τὰς μεγάλας ἔκεινας πληγάς, που δὲν θεραπεύονται τόσον εύκολα. Μᾶς ἔβασαντες ἀνέκαθεν,

Σας ἀσπάζομαι. ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΠΑΠΑΓΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΛΑΣ

Η Ειρηνούλα είνε πέντε ἔτη. Τὴν ήμέραν τῆς ἑορτῆς της ἔλαβε ἐνα δραγμὸν δώρου: ἔνα μεγάλον παπαγάλον μὲ πτέρα κόκκινα καὶ πράσινα. Ὁ Κοκός—ἔτσι τὴν ἔλεγον τὸν παπαγάλον, —είναι κούριασμένος ἐπάνω εἰς μίαν ὥραιαν κολονίτσαν μὲ σκαλοπάτια δεξιὰ καὶ ἀριστερά· τὰ πόδια του εἶνε δεμένα μὲ μίαν λεπτήν ἀλυσίδα εἰς τὴν κολονίτσαν, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Κοκός εἰμπορεῖ καὶ ἀγενοκατεῖται τὰ σκαλοπάτια, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐλεύθερος γὰ πετάξῃ καὶ γὰ φύγῃ. . .

Ο πατέρας τῆς Ειρηνούλας τρέχει ἀμέσως ἀπὸ τὸ γραφεῖον του βλέπει τὴν κόρην του, που δέρενται τὸν Κοκό της· ἔτσι τὴν τιμωρήσῃ διότι:

— Καλημέρα, Ρηγούλα! καλημέρα Ρηγούλα! ὁ Κοκός πεινᾷ. . . ὁ Κοκός πεινᾷ!

— Η Ειρηνούλα ήρχισε νὰ κυποῦ τὰ παλαιάκια ἀπὸ τὴν χαράν της.

— Μιλάσι! μιλάσι! καλὲ μιλάσι.. κ' ἔγω δὲν το ἔξευρα. . . Εἶνε λοιπόν καὶ πουλιά που μιλοῦν;

— Οις φαίνεται, τῆς εἶπεν ὁ μπαμπάς της;

— Περιέργον! καὶ τα καταλαβαίνω αὐτὰ που λέγει! Δέν το φαγταζόμουν πῶς, ὁμα μιλήσῃ ὁ παπαγάλος, θὰ τον καταλάβω ἀμέσως; ἔτσι εὐχολα. . . Τόσον καιρὸν μαθαίνω γαλλικά, καὶ δὲν καταλαβαίνω τίποτε· καὶ τὰ παπαγαλικά, ἀμέσως τὰ ἔκαταλάβω· εἶνε λοιπὸν εὐχολή γλώσσα τὰ παπαγαλικά;

— Μά, δὲν μιλεῖ παπαγαλικά· ὁ Κοκός σου, μιλεῖ ἐλληνικά. . .

— "Α! καὶ μιλοῦνε ἐλληνικά δλοιοις παπαγάλοις;

— "Οχι, μιλοῦνε τὴ γλώσσα τοῦ τόπου που καθονται. . .

— "Οστε, ἀμα ὁ Κοκός πάη στὴν "Αγγίλα, θὰ μιλῇ ἀγγλικά; Τί ωρα! "Ηιςλα" ἔγω γὰ ημουν παπαγάλος, γιὰ γὰ δέρεται τὸν τόπον τοῦ ηταν ηγουχος γιατί τού είχεν διάρκειαν δέρησην;

— Η Αύτοῦ Μεγαλείότης ὁ μαυρος Βασιλεὺς Κουκουμπιμπής ποτὲ δὲν ἐπήγαινε σὲ κανένα μέρος χωρίς καὶ θαραπεῖται,

— Ο πατέρας τῆς Ειρηνούλας ἐπροσπάθησε νὰ ἔξηγησῃ εἰς τὴν κόρην του διότι οι παπαγάλοι ἐπαναλαμβάνουν μὲν ὅ, τι ἀκούουν, ἀλλὰ δὲν ἔννοοῦν τὲ λέγουν. Η Ειρηνούλα δμως δὲν καταρθωσε ν' ἀντιληφθῇ καὶ ἀλλὰ πῶς συγέβαινεν αὐτὸν τὸ περίεργον φαινόμενον.

— Εφερεν δμως εἰς τὸν παπαγάλον, καὶ τού δέωσε νὰ φάγῃ.

Τότε ὁ παπαγάλος, ἀφοῦ ἔφαγε, ἀντὶ της εἰπῆ ἐνχαριστῶ, ἔκτύπησε δυνατὰ τὰ πτερά του, καὶ της ἔφωναξε:

— Ρηγούλα, Ρηγούλα! ἀμα κάνεις ἀταξίες, πάτα-πάτα, πάτα-πάτα-

— "Α! ἀστεῖος εἶσαι! τοῦ ἀπήγνητης της Ειρηνούλας κόπιασε νά με δείρησι. Εἶσαι ποραπολὺ μικρὸς ἔσου· ἔγω εἰμαι

μεγαλητερή σου, καὶ δὲν δέρω ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο μας θὰ κάνη τὸν ἄλλον πάτα-πάτα. . .

— "Ω! ω! ω! ω! ἔφωναξεν ὁ παπαγάλος, ἀμα κάνης ἀταξίες, πάτα-πάτα-

— "Ημαρτον, πατέρα μου, καὶ δέν το ξανακάνω. . .

Τὴν στιγμὴν ἔκεινη, ὁ Κοκός ποῦ εἶχε κουριάση πάλιν ἐπάνω εἰς τὴν κολονίτσαν τοῦ δέρητος του, ποῦ είχαν γίνην ἀγω-κάτω, ἔκυτταξε μὲ ἀλαζονι

δινού διαβιβάζονται κατά την περιόδου όλης της διαβίζονται. Οι έντονοι φωνές στην περιόδο της παιδικής εποχής μας, πρέπει να συντίθενται γραμματόσημα της χώρας των παιδιναμάρτιν, πρέπει να συντίθενται της φρεγάνων, — όχι διλογίτερον.

Π. Διεπιπλασίας διπλασίεται τούς φίλους της: Τούροι ([Ε]) διὰ τὸς ὀραιοτάτας ἐπιστολάς αἱ παραγγελιαὶ ἔτετελθόσαν δυντυχός, ἀπὸ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Βούλγαρας οὐδὲ φύλλο μοῦ ἐπεστρέψαν ὡς ἀπηγορεύμένα ἀς γένεται! Αἰσιόν τῆς Φιλορετίας, (τὸ ποιητικάτοι σου ὥραν) ἀλλ' ὁ Κανονισμός μοῦ ἀπαγορεύει νὰ δημοσιεύω ποιήματα συνδρομητῶν μου! Γλαύκη τῆς Ἀθηναῖς ([ΕΕ]) μέγα πιώνει τὸ δυτικύχια! δὲν φαντάζεσαι πόσον ἐλυτήν ή ἕνων! Θαλάσσιον ἄστρο ([άρχι μόνον ἀγαφές] ἡς, ἀλλὰ καὶ βλαβερά διὰ τοὺς ὄφαλους ἀνασχόλησης εἶνε ἡ φιλογραφία παῦσε, διότι οὐ γίνεται μύωψ! Φᾶς τῆς Νυκτὸς ([ΕΕ]) διὰ τὴν ὥραν καὶ πατριωτικὴν ἐπιστολὴν αὐτὰ πρέπει νὰ φρανῇς, ἀφοῦ μάλιστα ἐπομένεις νὰ φορέσῃς στοι! Πλανωμένην Ψυχήν, Γεράσιμον Γ. Χρήσιον (χαίρει πολὺ διὰ τὴν ἀπόφασιν σου καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράψῃς συγχάρη!) Χριστιανὴν Παρδένον, ([ΕΕ]), συγχαρητήρια διὰ τὰς λαμπρὰς ἔξτασίς της! Εστίας! Ἐλλήσπατοι (χαίρω ποὺ ἔχεις καλά)! Χρονούν Αἴσια (ποὺ δύο ἔσπαζεις, ἔσποδεις! . . .) Σημαντανοῦ Φωτός; (εὐχαριστὸς πολὺς δὲν εἶναι λόθος, διότι εἰς αὐτοῦ τὸν εἵλιον τὰς ἀσκήσεις, ἡ ὄρθογραφία ἐν τηρεῖται πολὺ εὐθητῶς τὰ δύο λλαμβαντανοῦ εμπόρουν νὰ θεωρηθοῦν ἡσάν, ἀποκαὶ εἰς τὰ Μαχιά Γράμματα!) Αργηνή, Ποσεϊδῶνα τῆς Μήλου ([ΕΕ]) διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν μὲ πολλὴν μοὺ εὐχαριστήσην ἀνέγνωσα καὶ τὴν μεταφράσην σου! Ιδαῖον Λάκτιον (θε τὸ ίδης εἰς τὰ ποτετέστερα έσματα τῆς Γ'. Τριμηνίας) Χόρνα τοῦ Ταῦγετου (έμους ἔστειλα εὐχαριστῶ διὰ τὸ ὥραν δελτάριον!) Οπτασίαν Παραδείσου (θε καλῶς) Θεοινὸν Οὐρανὸν (ἐπίκιον κ' ἔγων) ἡ παραγγελία σου ἔτετελεσθη! Ερυθρόδεμον (δέ νέος Διαγόρας σύνθεσιν ἀστηρίεων διὰ τὸν θύρων τὸν Οκτώβριον!) Ναυαγὸν τῆς Κυνθίας, Νερειώδη Ψυχήν (καὶ ὃν ταξέτει!) Οὐδέπον (τὰ συλλυπητήριά μου διὰ τὸ θίνατον τῆς μάρμης σου!) Λοιδηκα τοῦ Ποντικοχωρίου ([ΕΕ]) διὰ τὴν Στατιστικὴν τῶν Εὐστάκων τὰς εὐχάσιους διὰ τὰ γενέθλια σου! Λατανίαν ([ΕΕ], τὶ εὐάριστους δινείρου! ἐ καὶ νὰ ἔχεις ἀληθινόν!) Ηρωΐδα τῆς Μακεδονίας (ἐπίκιον δὲν δέν θὰ κάμης πάλιν τόσον καρόν,) Ναυσικάν κτλ.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἔξτις: 4. 5. 6. 7. 11. 13. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23) πρὸς φρ. 1 ἔκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1.10.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἔξτις: 1. 3. 8. 9. 12. 13. 14. 24) πρὸς φρ. 2.50 ἔκαστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (οἱ 100οι πλησιάζων νὰ ἔξαντλη-θῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἑπτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, διὰ τούς τιμάται Ἀδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3.50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6.50.

ΤΟΜΟΙ 6: τῶν ἑπτῶν 1899, 1900, 1901, 1902 1903 καὶ 1904 ὡν ἔκαστος τιμάται Ἀδετος 7 φρ. Χρυσόδ. φρ. 10

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 12 Αὐγούστου. Ο χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅπου δὲν γέρωνται λύσεις τῶν διαγνωσμένων, πολλαῖς ἐν τῷ Ιωακίλιο μας ἐς φανέλλους, ὡν τινας περιφέρει 80 φάνελλαν τιμάται φ. 1.

331. Λεξιγρίφος.
Μία πρόθεση, ὡν λύτα,
Μὲ τὸν τι τὸν λύτην
Καὶ δύναται διπέρας
Εὐθὺς ἐφανερώθη.
Εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Σπουδαίου Λόγου.
352. Συλλαβόγριφος.
Τρία γράμματα ἀνὰ λέβης
Καὶ κατὰ τειράν τὰ δύσης,
Εἰς τὴν γλώσσαν τὴν ἀπλήν μας.
Ἐν τούτῳ ὑπὸ τοῦ Οδεύεος.

353. Στοιχειόδιγριφος.
Χρυσά εἰνε τὰ μαλλιά του.
Μὰ λουλούδη ποὺς θὰ γίνη;
Ἐπὶ τὸν τόνον ἀς ἀνεβάσῃ
Καὶ ἀκέφαλος ἀς μείνη.
Ἐπαύλη ὑπὸ τοῦ Κάρπου.

354. Μαγικὴ Εἰκών.

— Μοῦ ἐρήμαξαν τὰ λαχανικά μου αὐτοὶ οἱ παληολαγοὶ! Δεν βλέπω κανένα, μὰ τὸ γυνός μου μοῦ εἶπε προτήτερα πῶς εἰδεῖ δύο. Ποῦ νὰ ἐκρύψηκαν;

355. Κυρδολέξον.
★ ★ ★ Ω = Ρῆμα.
★ ★ Ω ★ = Οὐσιαστικόν.
★ Ω ★ ★ = Πόλις.
★ ★ ★ ★ = Προφήτης.
Ἐπαύλη ὑπὸ τοῦ Σπουδαίου Λόγου.

356. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Ιχθύς.
2 3 6 7 8 = Ανάταυσις.
3 7 4 7 8 = Νῆσος.
4 2 3 7 8 = Ακαθαρσία.
5 3 3 7 8 = Ζώδιον.
6 5 1 7 8 = Ονομα.
7 4 6 5 8 = Πτερωτόν.
8 2 1 7 6 = Καρπός.

Ἐπαύλη ὑπὸ τοῦ Σπουδαίου τοῦ Σπουδαίου.

357. Αυγοπαίγνιον:

Ἐπὶ πολιαὶ πόλιν τῆς Ἐλλάδος κατοικοῦν δλωπούσιον;

Ἐπαύλη ὑπὸ τοῦ Σπουδαίου τῆς Ελευθερίας.

358-360. Τριπλοῦν Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Κυρδολέξου

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γράμματων ἔκαστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἀλλα τόσα λέξεις. Ἐκ τούτων, τῇ ἀνταλλαγῇ ἔνδος γράμματος διὰ ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν πάλια τόσαι λέξεις. Καὶ τέλος ἐκ τούτων, τῇ ἀνταλλαγῇ ἔνδος γράμματος διὰ ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι κατὰ τειράν τὰ δύσης τῆς Ιωακίληος.

Τῷ ἀναχωρήσαντι διὰ Ρόμπανταν ἀντιπρόσωφον Ἀπόλλωνος, Ἐλάτων Αἴρουν εὐχόμενα κατὴν διασκέδασιν. — Ξενίτενμένος Πηλιορείτης πρόδρος «Ἀπόλλων», Κόκκινον Κορον ταύριας, Αὔρα «Αροιζεως» σύμβουλος. (Ε. 79)

Α ναχωρῶν εξ Ἀλεξανδρείας καὶ μεταβαίνων εἰς τὴν γλυκεῖν μας Ἐλλάδα, χαιρετῶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ φίλους καὶ φίλας τῆς «Διαπλάσεως», ιδιαίτερως τὸν Ξενίτενμένον Πηλιορείτην καὶ Δάσος Φοινίκων. — Κόκκινον Κρέτων.

Τῷ ἀναχωρήσαντι διὰ Ρόμπανταν ἀντιπρόσωφον τῆς Ιωακίληος, Ελάτων Αἴρουν εὐχόμενα κατὴν διασκέδασιν. — Ξενίτενμένος Πηλιορείτης.

Α πουσιάσοντας τοῦ Ταύρου τοῦ Συλλόγου «Ἀπόλλωνος, ἀναπληρόνει τοῦτον τὸ Λάσος Φοινίκων, ἀντὶ τοῦ ὄποιουν γρέμει Γραμματεὺς ἐπετέλειος Ἀ. Μάσταλλος, εξελέγη δὲ καὶ νέος Σύμβουλος τοῦ Ιδαίου Τάγματος.

361. Διπλῆ Ακροστίχεια.

Τὰ πρώτα γράμματα τῶν ζητούμενών λέξεων

ἀποτελοῦν κατὰ τειράν τηρίον, τὰ δὲ δεύτερα λέπτειρον:

1. Αρχαῖον νόμισμα. 2. Αργοναύτης. 3. Εύτομον. 4. Θηρίον. 5. Ασθένεια. 6. Αρχαία Πόλις.

362. Φωνητεύοντας.

μ - πηδ - δυτ

Ἐπαύλη ὑπὸ τοῦ Σπουδαίου τῆς Αργίλας.

363. Γρέφος.

χειρίς χειρίς χειρίς χειρίς ικέτης λε Γ

Ἐπαύλη ὑπὸ τοῦ Ρόδου τῆς Ανατολής

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκησῶν τοῦ φύλου 22

243. Φινία [σφ ν' α.] — 244. Τετράγονος-τετράδιον. — 245. Κάκια-κακία. — 246. Τὸ γράμμα I (ἡ, οἱ, εἱ, εἰ, η, η, κτλ.)

247. Α ΔΚΜΗΝΗ 248. Εν Ρατισθόνη, ΓΝΑΦΕΥΣ τῇ 23 Απριλίου

ΤΡΑΠΕΖΑ 1809 - 249-251. ΑΠΟΝΟΜΗ Ιπέκιον (εἰπὲ κώνων.)

ΠΡΙΓΚΙΨ 2, Ο Λακωνικός 3, ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ἀπόστολος Φίλιππος. — 252. Χόβαρτ.

ΣΤΑΥΡΟΣ 253. ΚΡΥΠΤΟ-

ΓΡΑΦΙΚΟΝ (ρυάκιον, ύγρον, Πάτρα, Ταίναρον, Οπόρτον, γραία, ἀκόντιον, φανάριον, Ιχάνιον, Νίκαια.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξη λεπτὰ 10, δὲν δὲ τοὺς ανθρωποὺς μας ιπτάμενον. Εἰδύτος οἱ 10 λέξεις, δηλαδή καὶ τοὺς 10 πληρωτοὺς τοῦ 10 λέξεων τοῦ 10 λέξεων.

Μεταβαίνων εἰς Χίον, πληροφορῶ τοὺς ἔκτειν τῆς Δαπλάσεων τοὺς ὅποιους θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ γνωρίσω, διὰ τὸ εὐρίσκωμα εἰς τὸ φωτογραφεῖον ὁ «Ηλίος» τοῦ Χ. Στάμου Χαροκοπίου. — Ιωάννης Γ. Μαργιάνης, πρώην Μικρὸς Βιολιστής. (Ε. 76)

Συγχαίρω τὸν Μικρὸς Βιολιστὴν διὰ τὴν ἐ